

DIALOGI

probatī: in eis quoque eae personae sunt, ut mihi tacendum fuerit . . . puero me hic sermo inducitur, ut nullae esse possent partes meae. quae autem his temporibus scripsi, Ἀριστοτέλειον morem habent, in quo sermo ita inducitur ceterorum, ut penes ipsum sit principatus. ita confeci quinque libros *Περὶ τελῶν*. . . .

CIC. *Q. Fr.* 3. 5. 1: v. p. 63 *infra*.

QUINT. *Inst. Or.* 10. 1. 83. Quid Aristotelem? quem dubito scientia rerum an scriptorum copia an eloquendi vi ac suavitate an inventionum acumine an varietate operum clariorem putem.

DIO CHR. *Or.* 53. 1. καὶ δὴ καὶ αὐτὸς Ἀριστοτέλης, ἀφ' οὗ φασι τὴν κριτικὴν τε καὶ γραμματικὴν ἀρχὴν λαβεῖν, ἐν πολλοῖς διαλόγοις περὶ τοῦ ποιητοῦ διέξεισι, θαυμάζων αὐτὸν ὡς τὸ πολὺ καὶ τιμῶν.

PLU. *Mor.* (*De Virt. Mor.*) 447 f–448 a. Ἐπεὶ διὰ τί τοῖς ἐν φιλοσοφίᾳ σκέμμασιν οὐ πρόσεστι τὸ μετὰ λύπης ὑπὸ τῶν ἐτέρων ἄγεσθαι καὶ μετατίθεσθαι πολλάκις, ἀλλ' αὐτὸς τ' Ἀριστοτέλης Δημόκριτός τε καὶ Χρύσιππος ἔνια τῶν πρόσθεν αὐτοῖς ἀρεσκόντων ἀθορύβως καὶ ἀδήκτως καὶ μεθ' ἡδονῆς ἀφεῖσαν; . . . διὸ πρὸς τὰ ληθῆς ὁ λογισμὸς, ὅταν φανῆ, προέμενος τὸ ψεῦδος ἀσμένως ἀπέκλινεν.

Ibid. (*Adv. Colotem*) 1115 b–c. τὰς γε μὴν ἰδέας περὶ ὧν ἐγκαλεῖ τῷ Πλάτῳ πανταχοῦ κινῶν ὁ Ἀριστοτέλης καὶ πᾶσαν ἐπάγων ἀπορίαν αὐταῖς ἐν τοῖς ἠθικοῖς ὑπομνήμασιν, ἐν τοῖς μετὰ τὰ φυσικά, ἐν τοῖς φυσικοῖς, διὰ τῶν ἐξωτερικῶν διαλόγων,